

## [Kyed.]

leverer Befolkningen, for tager vi alt i Betragtning, er der ingen Del af Erhvervslivet, der leverer Befolkningen saa billige Livsfornödenheder, som Landbruget gennem de sidste 4 Aar har gjort. Lad være, at Landbruget har været tvunget til disse lave Priser som Følge af den herskende Selvforsynings- og Afspærringspolitik, som har lukket Landbruget ude fra dets naturlige Markeder og derved bragt det i en skæbnesvanger Stilling — dette forpligter dog ingenlunde Landbruget til at levere Befolkningen herhjemme Livsfornödenheder til Priser, som ligger langt under Rentabilitetens og Rimelighedens Grænse. I de første Kriseaar fandt Forsyningen Sted til saa lave Priser; som ingen Befolkning nogetsteds har faaet sine Fødemidler til, men en Ændring af dette vanemæssige Misforhold i Retning af Landbrugets retfærdige Ligestilling med andre Erhverv kan man ikke, saaledes som Flertallet gør det i Betænkningen, betegne med det Udtryk, at andre Befolkningslag bringer Ofre til Landbruget. Det kan dog ikke være Regeringspartiernes alvorlige Mening, at Befolkningen har Krav paa at nyde særlig prismæssig Fordel af, at Landbrugets naturlige Markeder i større eller mindre Grad er lukket som f. Eks. for Kødets Vedkommende, eller af, at Eksportsmørret betales med en rentabilitetsmæssig slet Pris paa de Markeder, som vi tidligere har haft uhindret Adgang til, fordi der paa disse Markeder kommer Kontingenteringer for eller Særtold paa vore Varer som f. Eks. for Smørrets Vedkommende paa det engelske Marked til Fordel for vore Konkurrenter, de engelske Kolonier.

Nu ved jeg vel, at den højtærede Landbrugsminister har den Opfattelse, at det vilde genere Forbrugerne, hvis de lave og urentable Priser paa Landbrugsprodukter ikke vedbliver at bestaa paa Hjemmemarkedet. Det er imidlertid mit Haab, at den højtærede Landbrugsminister er under saa god Paavirkning af den højtærede Socialminister, at dette Vrangsyn hurtigt vil forsvinde. Socialministeren har nemlig fat i den rigtige Ende, naar han i en Kronik i „Social-Demokraten“ for den 25. Juli skriver følgende — jeg beder om Formandens Tilfaldelse til et Citat —:

„Naar vi arbejder paa at gøre Landbruget rentabelt, sker dette først og fremmest for at beskæftige Titusinder af Arbejdere, der ellers vil blive drevet ud af Landbruget og ende som arbejdsløse paa Brostenene. Og kan dette ikke opnaas uden højere Priser paa Landbrugs-

produkter, ja, saa maa en saadan Politik og ingen anden“ — ingen anden — „føres, uanset hvor mange der i første Omgang staar uforstaaende deroverfor. Det er dem, der maa se at faa Gluggerne op.“

Nu ved jeg ikke, hvor mange i denne Sal der kan trænge til at faa Gluggerne op efter den højtærede Socialministers Opfattelse, men Flertalsordførers Udtalelser synes at kunne tyde paa, at den ærede Ordfører hører til dem, som Socialministeren med denne Udtalelse sigter til. Socialministeren har, som anført, givet Udtryk for Forstaaelse af, at Landbruget maa gøres rentabelt, ikke, som han senere anfører — og det havde vi heller ikke ventet —, af Hensyn til Gaardmændene, men af rent saglige Grunde. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, at de samme saglige Grunde bliver bestemmende for *ham* til ikke fortsat at modsætte sig en Prishævning paa Landbrugsprodukter, i Særdeleshed da den højtærede Landbrugsminister jo i Virkeligheden gennem Aarene har vist sig som en ivrig Tilhænger af Prisfordyrelse for andre Livsfornödenheder, hvad enten nu Vejen til denne Prisfordyrelse er gaaet gennem øgede Toldsatser eller Udelukkelse af Konkurrence ved Hjælp af Valutabestemmelser eller gennem Opretholdelse af de fra de gode Aar gældende faglige Overenskomster. Det sidste glemte det ærede Medlem Hr. Olufson for øvrigt at tale om, da han viste sin Indignation fra denne Talerstol over for Prishævningspolitikken, over for Prisfordyrelsespolitikken — da han fremsatte Udtalelser, som skulde gælde som venlige Klap paa Skuldrene af de smaa Sparere. Det, jeg her har tilladt mig at pege paa, har været en Hindring for en Prissænkningspolitik og den naturlige Tilpasning af Prisniveauet, som vi fra vor Side har sat ind for at faa gennemført, men vi er blevet overstemt; der er blevet Flertal for den anden Vej; for at gaa Prisfordyrelsens, Prishævningspolitikken Vej, og vi har tvunget af Omstændighederne været nødt til at følge med, selv om vi havde ønsket at gaa den førstnævnte Vej. Vi har nemlig ønsket at faa de Uligheder fjernet, der er fremkommet i Erhvervslivet som Følge af, at man har opretholdt det indenlandske Prisniveau langt over, hvad Eksporterhvervenes Indtjeningssevne betinger. Vi har ønsket gennem Prishævning at faa disse Uligheder fjernet, selv om det var bedre — det er vi klar over — for Eksporterhvervene; om vi havde faaet Prissænkningspolitikken gennemført, thi derved havde Eksporterhvervene faaet bedre og sun-